

vil han saaledes være at betragte som lovligt Medlem af dette Ting.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Afgørelse af Formandens Forslag om Behandlingen af Spørgsmaalet om Godkendelse af Kongeriget Danmarks Hypotekbanks Regnskab for Tiden fra 1. April 1912 til 31. Marts 1913.

Formanden: Som allerede meddelt gaar mit Forslag ud paa, at Sagen henvises til et Udvalg paa 5 Medlemmer, og at den efter Udvalgsbetænkningens Afgivelse underkastes 2 Behandlinger efter Reglerne for Lovforslags anden og tredje Behandling. Hvis ingen gør Indsigelse derimod, betragter jeg dette Forslag som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Forandringer i Grundloven.

(Forslaget findes i Tillæg A. Sp. 2047).

Forslaget sættes under Forhandling.

Slebsager: Det foreliggende Forslag til Forandringer i Grundloven er jo ikke nyt for dette høje Ting, idet det foreligger i den Skikkelse, i hvilken det vedtoges her i sidste ordinære Rigsdagssamling. Jeg kan derfor ligesom den højtærede Konseilspræsident forleden undlade at gaa ind paa Forslagets Enkeltheder; de er nemlig kendte af alle Tingets Medlemmer i Forvejen. Kærnen i selve Forslaget er denne, at begge Rigsdagens Ting skal bygges paa den almindelige Valgret. Dette Forslagets Hovedgrundlag fandt afgjort Tilslutning ved de i afvigte Foraars stedfundne Valg, og dette Hovedgrundlag kan ikke fraviges under de fremtidige Forhandlinger. I hvert Fald ønsker det Parti, som jeg tilhører, dette Grundlag fastholdt under Forslagets videre Gang. Paa dette Standpunkt gik vi nemlig til Valg i Foraaret, og dette Standpunkt ønsker vi at fastholde i Fremtiden. Der var sidste Foraar og er fremdeles indenfor vort Parti afvigende Anskuelse om, hvorvidt det nye Landsting skal bygges paa Kommunalraadene, eller man skal foretrække en noget højere Aldersgrænse for Landstingsvælgere end for Folketingsvælgere. Men om dette Spørgs-

maal erklærede Ministeriet Berntsen, at det var en Ting, hvorom vi kunde forhandle. Den Løsning, som viste den bedste Mulighed for at samle Tingene, kunde det daværende Ministerium gaa med til. Paa dette samme Standpunkt stod Venstre forud for Valget, og paa dette Standpunkt staar vi fremdeles. Vi udtrykte det i vort Valgopraab saaledes: „Det er hverken paa denne eller andre Enkeltheder i Forslaget, vi gaar til Valg, men paa dets bærende Grundtanke, at den almindelige Valgret skal raade i begge Rigsdagens Ting ligesom i Juni-Grundlovens Dage.“

Naar Venstre nu tilsiger den nuværende Regering sin Beredvillighed til loyalt at medvirke ved en fortsat Forhandling til Fremme af Forfatningssagen, saa gør vi det ud fra den bestemte Forudsætning, at Regeringen og de to Regeringspartier stiller sig paa samme forhandlingsvillige Stade, som Ministeriet Berntsen og Venstre stillede sig i sidste ordinære Rigsdagssamling, og vi gør det tillige i Haab om, at de konservative Partier maa have taget Lære af Valget den 20. Maj, saaledes at de i den kommende Tid ikke stiller sig saa afvisende overfor en Forfatning paa den almindelige Valgrets Grund, som de gjorde det i Rigsdagssamlingen 1912—13. Alle politisk kyndige er sikkert efter dette Valg enige om, at naar vi naar til en ny Forfatning her i Danmark, naar vi kun dertil paa Grundlag af den almindelige Valgret. Den Erkendelse maa vel ogsaa nu have gennemtrængt de konservative Partier saa stærkt, at de uden Nølen kan gaa til en Forhandling om Forfatningssagen paa et Grundlag, hvor Privilegierne ikke mere findes.

Naar jeg har udtalt Haabet om, at Højre vil indtage et saadant forhandlingsvilligt Standpunkt, saa erkender jeg, at jeg ikke har nogen Udtalelse fra autoritativ konservativ Side at støtte dette Haab paa; men jeg mener, at Kendsgernerne og den sunde Fornuft nødvendigvis maa diktere Højre et saadant Standpunkt. Hvis dette Parti i Lighed med de øvrige politiske Partier vil stille sig paa den almindelige Valgrets Grund, saa skaber det sig derved Mulighed for at faa Indflydelse paa, hvorledes Danmarks fremtidige Forfatning kommer til at se ud. Men denne Mulighed vil efterhaanden forspildes, hvis Partiet fastholder sit hidtidige Standpunkt — og det turde jo ogsaa være en lidet tiltalende Fremtidsudsigt